

מתיקים אלא על קריית, שערי ראייתי שאין נפש מתיקימת אלא על רית, ולבן הדס במוֹצָאי שבת.

פתח ואמר, דודו לי ואני לו הרעה בשושנים. מי גרים לי שאני לדודי ודודוי לי? מפני שהוא מנהיג עולמו בשושנים. מה שושן יש בו ריח והוא אדם, מוצקין אותו והוא מתהפק לבן, ולעלום ריחו לא זו - אך הקדרוש ברוך הוא מנהיג עולמו בדרך זה, שאלם לא כן לא יתקים העולם בשביב הארץ החוטא. והחוטא נקרא אדם, פמו שנאמר אם יהיה מטהיכם כשנים כשלג ילבינו. מקריב קרבנו לאש שהוא אדם. זורק הרים סכיב למזבח שהוא אדם. מדת הדין לעזבון איזו עולמה אדם. מוצקין אותו הרט, ועולה העשן כלו לבן, ואז הקדרוש נהפק לבן, נהפק מדת הדין למדת הרוחמים.

ובא ראה, כל מדת הדין אין אריך קריית שלו אלא מצד אדם. והinen שאמר רבי יהונתן, מהו שפחווב (מלכים א, י) ויתגורדו במשפטם וגוי עד שפך דם עליהם? אלא והוא יודעים שלא ישיגו ממדת הדין פרצונים, וילתי באדם.

אמר רבי יצחק, ועוד - אדם ולבן יקרב לעולם, וקרית עולה משפטיהם. מה השושן אדם ולבן - אך רית הקברון. ולברון מדים ולבן. בא וראה מרימות הקטרת, שהפענים, מהם אדים ומם לבנים, בגון הלבונה, שהוא לבן, מך דרור אדם, וקרית עולה מאדם ולבן. ועל כן מנהיג עולמו בשושנים. ונגדר זה, אדם מקריב ללב ובם.

העולם מתיקיים אלא על קריית. דהא חיזינא דלית נפשא מתיקיימא אלא על ריתא. ועל דא, הגס במוֹצָאי שבת.

פתח ואמר דודוי לי ואני לו הרעה בשושנים. מי גרים לי, שאני לדודי ודודוי לי, מפני שהוא מנהיג עולמו בשושנים. מה שושן יש בו רית, והוא אדורם, מוצקין אותו, והוא מתהפק לבן, ולעלום ריחו לא זו. אך הקדרוש ברוך הוא, מנהיג עולמו בדרך זה, שאלם לא בן לא יתקים העולם בשביב האדם החוטא. והחוטא חטאים פשנים פשלא (דף ע"ב) יל宾ו, מקריב קרבנו ליאש שהוא אדורם. זורק הרים, סכיב למזבח שהוא אדורם. מדת הדין אדורם, מוצקין אותו, (תמי) ועולה העשן כלו לבן, ואז האדורם נהפק לבן, נהפק מדת הדין למדת הרוחמים. והוא חזי, כל מדת הדין, אין צריך קריית שלו, אלא מצד אודם. ומהינו דעת רבי יהודה, מה דכתיב, (מלכים א, י"ח) ויתגורדו במשפטם וגוי עד שפך דם עליהם. אלא היה יודעים, שלא ישיגו ממדת הדין ברכונם, זולתי באודם.

אמר רבי יצחק, ועוד, אודם ולבן נקרב לעולם, וקרית עולה משפטיהם. מה שושן אדורם ולבן, אך רית הקברון. ולברון, ממאודם ולבן. בא וראה מרימות הקטרת, שהפענים, מהם אדורמים, ומם לבנים, בגון הלבונה, שהוא לבן, מך דרור אדם, וקרית עולה מאדם ולבן. ועל כן מנהיג עולמו בשושנים, שהוא אדורם ולבן. וככתוב (יחזקאל מ') להקריב ליה הלב ודם.

בנוגד זה, אדם מקריב חלבו ורקמו, ומתחperf שהוא אדם והוא לבן. מה השושן שהוא אדם והוא לבן.